

Lyrisk e

En lyrisk stafett

I denne lyriske stafetten vil vi at kolleger skal dele stemninger, tanker og assosiasjoner rundt et dikt som har betydd noe for dem, enten i arbeidet eller i livet ellers. Den som skriver får i oppdrag å utfordre en etterfølger. Slik kan mange kolleger få anledning til å ytre seg i lyrikkspalten. Velkommen og lykke till!

Tove Rutle – lagleder

Mine vel 26 år som allmennlege har gitt meg nærkontakt med tusenvis av individuelle liv og skjebner. Dette berikende arbeidet gir meg en stadig eksistensiell bevissthet og refleksjon også over eget liv.

Åpenheten er ikke alltid til stede hos pasientene, men ofte skal det lite til i en fortrolig samtale før pasienten selv får tak i eller nikker gjenkjennende til tanker om hva som virkelig betyr noe i lys av livets beske rammebetingelser.

På denne bakgrunn har jeg valgt to dikt som har gitt meg mye, det ene en frodig og underfundig allegori, det andre et kort aforistisk ordspill, men begge dikt konfronterer oss med spørsmålet: Er det slik jeg ønsker å leve?

Døden

Det er lenge til eg skal dø,
har eg bestemt.
Det er mykje eg skal ha gjort
før den tid,
mange jenter eg skal kysse
og gifte meg med,
mange land eg skal besøke
og hav eg skal symje i.
Og når døden ein dag kjem
i den store svarte bilen sin,
skal eg først be han inn
på ein kopp svart kaffi
før vi set oss i bilen og kjører.
Og når døden snur seg mot meg
og spør: No, har du fått
gjort alt du skulle?
skal eg svara fornøgd:
Ja, det har eg.

Ragnar Hovland

De bodde i rekkehus og rakk ikke mer...

Ernst Orvil

Jeg sender stafettspinnen videre til
min gode kollega Hilde Beate Gudim,
Skui Legekontor.

Vennlig hilsen Morten Finckenhagen

